

lig i et Land, der har mange smaa Toldsteder, hvor de kontrolerende Forholdsregler vanskelig lade sig bringe i Anvendelse. For enkelte Artikler har der vel i Udvalget yttret sig en Tilbøielighed til at faae Værdifortoldning indført, saasom for Vin, Kaffe og navnlig for Klæde, hvor Værdien som oftest staar i omvendt Forhold til Vægten; men man har af den angivne Grund opgivet denne Tanke. Kun for Cigarer og for arbejdet Tobak har et Mindretal — som allerede anført — troet med mindre Fare at kunne foreslaa en Værditold ved Siden af den faste Told efter Vægt; man har foreslaaet dette, ikke blot fordi der er saa stor Prisforskjel paa de forskjellige Sorter Tobak, men tillige fordi der for uforarbejdet Tobaks Bedkommende middelbart fremkommer en Art Værdifortoldning ved den Adskillelse mellem Bløde og Stille, som man anser for nødvendig paa Grund af den foreslaaede Forhøielse.

I ovenstaaende almindelige Bemærkninger vil Motiveringen af de fleste, og navnlig alle vigtigere, Vædringsforslag findes at være indeholdt. Enkelthederne havde Udvalget tænkt at motivere under Forhandlingen i Thinget, dersom Lovforslaget var blevet fremmet i denne Rigsdagsamling. Her skal endnu kun bemærkes, at Vædringsforslagene om Posteringen af de forskjellige Positioner under „Tømmer og Træ“ søge deres Begrundelse i de Andragender og Skrivelser, som findes aftrykte blandt Bilagene (Nr. 38—40, Side 54—66), og at de Vædringsforslag, der ere stillede om Kreditoplagsretten for de forskjellige Grupper af Manufakturvarer, støtte sig paa de Bemærkninger, der ere anførte i det under Bilagene (Nr. 19, Side 32) aftrykte Andragende fra Bestyrelsen for Manufakturhandlerforeningen i Kjøbenhavn. Enkelte Medlemmer af Udvalget forbeholde sig deres Stilling til de sidstnævnte Vædringsforslag. Det Samme gjælder om det Forslag, som er stillet om at forbyde Frastrivning til Udsørel fra Kreditoplag af Vin; bibeholdes Udgangen hertil, kan blandet eller fortyndet Vin udføres i Stedet for ren Vin, som er tilfjerevnet Kreditoplaget, men paa den anden Side har man ikke kunnet overflue den

Indvirkning, en saadan Bestemmelse vilde have paa vort Handelsrøre. Kreditoplagsret for Spiritus, hvorom man havde ønsket at kunne stille Forslag, kan efter Udvalgets Mening ikke indrømmes, saa længe Spiritustolden er høiere end Brændevinsbrændingsafgiften.

I Betragtning af, at den Udgang til at betale med Bøxler, som hidtil har været tilstaaet de Klarende, efter de fra Ministeriet modtagne Oplysninger (Bilag 4, Side 3) er bleven benyttet i ikke ganske ringe Omfang, uavnlig ved mindre Toldsteder, og da der, saavidt vides, aldrig er opstaaet noget Tab derved for Statskassen, anser Udvalget det for rigtigt at bibeholde denne i den nuværende Lovgivning hjemlede Begunstigelse, kun med en lovbestemt Indskrænkning med Hensyn til Bøxlernes Sigt, som stemmer med den hidtilværende Praxis.

Et Mindretal (Alberti, Hansen, Mørk, Ree og Winther) tiltræder dog kun de foranstaaende Betragtninger, forsaavidt de ikke komme i Strid med vor Anskuelse om, at der ligeoverfor Landets Fabriks- og Haandværksdrift bør gaas frem med saa megen Varsomhed og Hensynsfuldhed, at man ikke ved pludselig at forminde eller borttage den igjennem Tolden ydede Beskyttelse bevirker en Standsning i Fremgang eller endog hidfører Næringsløshed og Udelæggelse over en talrig Del af Befolkningen. Det forekommer Mindretallet saa meget mere at være en bydende Pligt i denne Henseende ikke udelukkende at stole paa rationelle nationalekonomiske Læresætninger, som de os omgivende Nabolande ingenlunde følge tilsvarende Principer. Der vilde som Folge deraf savnes den Egevegt i Omsetningsforholdene, som bør danne Forudsætningen for, at en fuldstændig Frihed kan blive til Vaade for alle Parter, og vort Land maa formentlig af den Grund være udelukket fra at gaa i Spidsen med en radikal Toldpolitik, at det neppe frembyder Muligheden for, at nogen jæregen, eiendommelig Industriegren her vil tage saadant Opsving, at Danmark erholder sin Specialitet paa det store Verdens-